

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 12 november 2020 met nummer RvVb-S-2021-0263
in de zaak met rolnummer 1920-RvVb-0712-SA

Verzoekende partijen	1. de heer Filip JONCKHEERE 2. de heer Tom CLEEMPOEL 3. de heer François TEUCHIES vertegenwoordigd door advocaten Pieter VAN ASSCHE en Sander KAÏRET met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Koning Albertlaan 128
Verwerende partij	de provincie OOST-VLAANDEREN vertegenwoordigd door de deputatie van de provincieraad
Tussenkommende partij	de bv GOETHALS PROMOTOR vertegenwoordigd door advocaten Wim DE CUYPER en Bram DE SMET met woonplaatskeuze op het kantoor te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 29 juni 2020 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 7 mei 2020.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de tussenkommende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Waasmunster van 23 december 2019 ontvankelijk en gegrond verklaard.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een omgevingsvergunning verleend voor het bouwen van zes meergezinswoningen met elk vijf appartementen op het perceel gelegen te 9250 Waasmunster, Frank Baurstraat 10, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie C, nummer 1616M.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 20 augustus 2020 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen. De voorzitter van de Raad laat de tussenkommende partij met een beschikking van 11 september 2020 toe in de debatten.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 13 oktober 2020.

Advocaat Veerle TOLLENAERE *loco* advocaten Pieter VAN ASSCHE en Sander KAIRET voert het woord voor de verzoekende partijen. Advocaat Bram DE SMET voert het woord voor de tussenkomende partij.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De tussenkomende partij dient op 26 september 2019 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Waasmunster een aanvraag in voor een omgevingsvergunning voor "*het bouwen van 6 meergezinswoningen met elk 5 appartementen*" op het perceel gelegen te 9250 Waasmunster, Frank Baurstraat 10.

Het perceel ligt binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Heuerveld', goedgekeurd op 28 november 2013, in een strook voor wonen, open en halfopen woningen.

Het perceel ligt ook binnen de omschrijving van een vergunde niet-vervallen verkaveling van 29 november 2018.

De vergunningsaanvraag wordt op 12 december 2019 gewijzigd. Op 17 december 2019 wordt nog een aanvullende project-mer-screeningsnota ingediend.

Het college van burgemeester en schepenen weigert op 23 december 2019 een omgevingsvergunning aan de tussenkomende partij. Het college oordeelt samengevat dat het aangevraagde project niet in overeenstemming is met de stedenbouwkundige voorschriften van het ruimtelijk uitvoeringsplan 'Heuerveld'.

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomende partij op 21 januari 2020 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale omgevingsambtenaar adviseert in zijn verslag van 16 maart 2020 om het beroep in te willigen en de omgevingsvergunning te verlenen onder voorwaarden.

De partijen zijn telefonisch gehoord op 31 maart 2020. De verzoekende partijen en de tussenkomende partij hebben daarop nog bijkomende schriftelijke replieken ingediend.

De verwerende partij verklaart het beroep op 7 mei 2020 gegrond en verleent een omgevingsvergunning onder voorwaarden.

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit het dossier blijkt dat de vordering tot schorsing regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid wordt aangetoond en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen situeren hun eigendommen aan de achterzijde van het bouwperceel. Ze betogen, met verwijzing naar de uiteenzetting van het belang, dat hun rustige en residentiële woonomgeving voorgoed komt te verdwijnen door de oprichting van zes meergezinswoningen met in totaal dertig woongelegenheden vlak bij hun tuin. Het bos en groene uitzicht verdwijnen ten koste van te hoge bouwblokken die te dicht bij de perceelgrens worden ingeplant en een eenvormig stenen front zullen vormen van 58 meter breed en 9 meter hoog. Van de verzoekende partijen hoeft op dat punt ook geen hogere tolerantiegraad verwacht te worden, aangezien hun woningen gelegen zijn binnen de gewestplanbestemming 'woonpark'.

De visuele hinder is al een feit bij de ruwbouwfase die binnen enkele weken dan wel maanden kan voltrokken worden. De verzoekende partijen wijzen er op dat de bomen reeds geveld zijn en een aanvang is genomen met het bouwrijp maken van het terrein en het aanleggen van de wegenis. Minstens de ruwbouw van de gebouwen zal volgens de verzoekende partijen zijn gerealiseerd vooraleer een uitspraak over de vordering tot vernietiging tussenkomt, waardoor de behandeling van de vordering tot vernietiging te laat zal komen.

2.

De verwerende partij repliceert dat niet wordt aangetoond dat de besteden beslissing nu wordt of binnen korte tijd zal worden uitgevoerd. Het bouwrijp maken van het terrein en het aanleggen van de wegenis vloeit volgens de verwerende partij voort uit de uitvoering van de verkavelingsvergunning. De verwerende partij betoogt verder dat de verzoekende partijen falen in het aantonen van de hinder die zij menen te zullen lijden. Het volstaat ten eerste niet om te verwijzen naar de uiteenzetting onder het belang. Ten tweede worden de percelen van de verzoekende partijen gescheiden van het projectgebied door een bebost perceel dat niet bij de aanvraag betrokken is, waardoor de visuele hinder sterk moet worden genuanceerd. Ook de eigen tuinen zijn voorzien van hoogstammen en ruime beplantingen, wat niet wordt vermeld, en worden geen concrete gegevens aangereikt om het huidige uitzicht te kunnen inschatten. De meergezinswoningen doorbreken volgens de verwerende partij geen directe zichtlijnen. Er kan ten derde ook niet zomaar inkijk worden genomen in de tuinen en woningen van de verzoekende partijen, minstens wordt dat niet met concreet beeldmateriaal aangetoond. Er zijn in de achtergevels enkel ramen en geen terrassen voorzien, zodat inkijk mede gelet op de tussenliggende groenbuffer van de spoorwegbedding, weinig aannemelijk is. Er valt volgens de verwerende partij tot slot ook niet in te zien hoe de Kleemstraat bijkomende verkeersdruk zal ondervinden van het project aan de Frank Baurstraat.

3.

De tussenkomenende partij wijst er eveneens op dat de aanleg van de wegenis en het bouwrijp maken vervat zijn in de verkavelingsvergunning, waartegen geen administratief of juridictioneel beroep is ingesteld. De invulling van de site kadert bovendien in de realisatie van het RUP Heuerveld, dat evenmin werd aangevochten. De inplanting en het gabariet waarmee de visuele hinder en de aantasting van de privacy zouden samenhangen, zijn volgens de tussenkomenende partij nauwkeurig vastgelegd in het RUP en de verkavelingsvergunning. Hetzelfde geldt voor de aanleg van de wegenis en de inplanting en aantal voorziene parkeerplaatsen en het verdwijnen van het bestaande groen. In de mate dat de bestreden beslissing de in het RUP bepaalde bestemming en de gedetailleerde inrichting uit de verkavelingsvergunning realiseert, vinden de ingeroepen nadelen hun oorzakelijk verband in dat RUP en die verkavelingsvergunning en kunnen zij dus niet meer worden ingeroepen om de schorsing van de bestreden beslissing te verantwoorden. Een schorsing van de bestreden beslissing zou bovendien niet meer doelmatig zijn voor het aanleggen van de wegenis en het verdwijnen van het groen, aangezien deze werken in uitvoering van de verkavelingsvergunning al zijn gerealiseerd.

De tussenkomenende partij betoogt verder dat de verzoekende partijen de aangevoerde hinder ook niet concreet aantonen. Tussen het bouwperceel en de woningen is nog een oude spoorwegbedding gelegen die volgens het opmetingsplan een breedte heeft van meer dan 20 meter. De spoorwegbedding is bebost waardoor er in ruime mate een bestaande groenstrook aanwezig is tussen de percelen van de verzoekende partijen en het bouwperceel. De foto's die bij het verzoekschrift zijn gevoegd, zijn volgens de tussenkomenende partij ook enigszins misleidend, nu het deels gaat om foto's die in de zomer zijn getrokken en deels in de winter, waardoor er uiteraard een ander zicht aanwezig is.

De tussenkomenende partij voert tot slot nog aan dat de verwijzing naar de ligging in woonparkgebied irrelevant is, nu het aangevraagde binnen de eigen stedenbouwkundige context van het RUP gelegen is.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die vindt dat haar zaak hoogdringend is, moet in het verzoekschrift onderbouwd uiteenzetten waarom dat het geval is. (artikel 40, §3 DBRC-decreet). Op haar rust dus de bewijslast om voldoende precies en aannemelijk aan te tonen dat ze nadelige gevolgen kan ondervinden door de bestreden beslissing en de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om die gevolgen te voorkomen.

2.

De aanvraag omvat de bouw van zes meergezinswoningen met elk vijf appartementen. De zes bouwblokken worden op het perceel opgericht in tweede en derde bouwlijn ten opzichte van de Frank Baurstraat. De bouwblokken hebben elk een voorgevelbreedte van 16 meter, een bouwdiepte van 14 meter en een bouwhoogte van 9 meter. De percelen van de verzoekende partijen situeren zich aan de overzijde van de oude spoorwegbedding aan de achterzijde van het project.

Het betoog van de verzoekende partijen dat het bestreden project naar uitzicht een impact kan hebben op hun leefomgeving, overtuigt in het licht van de concrete gegevens van het dossier. Daar waar de verzoekende partijen voorheen uitkeken op een bebost perceel, voorziet het bestreden project dat de achterste drie bouwblokken met telkens een hoogte van 9 meter op 7,64 meter van de achterste perceelsgrens en dus op korte afstand van de percelen van de verzoekende partijen worden ingeplant.

De verzoekende partijen maken bovendien aannemelijk dat de aangevoerde visuele hinder zich dreigt te realiseren voor de afhandeling van de vernietigingsprocedure, nu minstens de ruwbouw binnen die tijdsspanne kan worden opgericht.

3.

Er is dan ook voldaan aan de in artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond.

B. Ernstige middelen – derde middel, eerste onderdeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen voeren de schending aan van artikel 4.3.1, 4.3.2 en 4.3.3 van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: DABM), van artikel 2, §6 en §7, samen gelezen met bijlage III, 10, b) van het besluit van de Vlaamse regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage, zoals gewijzigd bij besluit van 1 maart 2013 (hierna: project-MER-besluit), van artikel 2 en 4 van richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1994 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.

In een eerste onderdeel betogen de verzoekende partijen, samengevat, dat het aanvraagdossier geen dan wel een onjuiste milieueffectenscreening bevatte, terwijl een correcte project-m.e.r.-screeningsnota op grond van artikel 2, §6 en §7 van het Project-MER-besluit deel moet uitmaken van het aanvraagdossier en moet worden voorgelegd aan de overheid die vervolgens over de ontvankelijkheid en volledigheid van de aanvraag dient te beslissen. Pas met het wijzigingsverzoek van 17 december 2019 wordt een screeningsnota aan het dossier toegevoegd. Het ontbreken van een screeningsnota kan volgens de verzoekende partijen niet worden hersteld in graad van administratief beroep. De kritiek die de verzoekende partijen daarop hebben geuit in hun schriftelijke repliek op de beroepsargumenten, wordt in de bestreden beslissing niet beantwoord.

De verwerende partij repliceert dat het doel van de verplichting tot opmaak van een screeningsnota is bereikt, ook al werd die nota iets later aan het aanvraagdossier toegevoegd. Het gebrek werd tijdens de procedure in eerste aanleg geremedieerd. Zowel in eerste als in laatste administratieve aanleg heeft de vergunningverlenende overheid op basis van de screeningsnota een inschatting kunnen maken van de milieueffecten van het beoogde project. Omdat het dossier via de vereenvoudigde procedure is behandeld, zijn ook geen mogelijke bezwaarindieners misleid.

De tussenkomen partij verwijst naar de rechtspraak van de Raad dat de screeningsnota deel moet uitmaken van het aanvraagdossier, maar stelt dat deze verplichting steeds gekoppeld wordt aan de beoordeling over de ontvankelijkheid en volledigheid van de aanvraag. Ze stelt dat het college de betrokken aanvraag stilzwijgend ontvankelijk en volledig heeft verklaard, waardoor overeenkomstig artikel 40, 3° lid van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning binnen de 90 dagen na het indienen van de aanvraag een beoordeling moest gemaakt worden over de milieueffecten. Aangezien het college op het moment dat het over de ontvankelijkheid en volledigheid van de aanvraag en over de milieueffecten moest oordelen over de noodzakelijke gegevens beschikte, wordt aan de vereisten van artikel 2, §6 en 7 van het Project-Mer-Besluit voldaan. De verzoekende partijen hebben volgens de tussenkomen partij dan ook geen belang hebben bij het middel aangezien het college op basis van de nota heeft

kunnen oordelen en de nota was toegevoegd aan het dossier op het moment dat de verzoekende partijen voor het eerst inzage konden nemen van het aanvraagdossier bij de terinzagelegging van de beslissing in eerste aanleg.

Beoordeling door de Raad

1.

De exceptie van de tussenkomenende partij dat de verzoekende partijen geen belang hebben om het middel aan te voeren, kan niet worden aangenomen. De verzoekende partijen hebben wel degelijk belang om aan te voeren dat een correcte screeningsnota al bij aanvang deel moet uitmaken van het aanvraagdossier.

2.

Het wordt niet meer betwist dat het aangevraagde een project omvat dat is opgenomen in bijlage III van het project-MER-besluit. Evenmin wordt betwist dat bij het aanvraagdossier geen (correcte) screeningsnota werd gevoegd.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de tussenkomenende partij bij het indienen van de aanvraag ontkennend antwoordde op de vraag of de aanvraag betrekking had op een project zoals vermeld in bijlage I, II of III van het project-MER-besluit. Evenzeer werd ontkennend geantwoord op een volgende vraag of het aanvraag betrekking had op een project van bijlage III van het project-MER-besluit.

In het omgevingsloket wordt vermeld dat het dossier op 12 november 2019 volledig en ontvankelijk werd verklaard, met vermelding "*stilzwijgende beslissing*" en "*uiterste datum van beslissing 25/12/2019*". Volgens de gegevens van het omgevingsloket wordt op 17 december 2019, zijnde meer dan een maand later en kort voor het einde van de beslissingstermijn, een wijzigingsverzoek ingediend door de tussenkomenende partij voor het toevoegen van een "*aangepaste projectmer-screeningsnota*".

In de beslissing in eerste administratieve aanleg wordt over de screeningsnota overwogen dat ze door middel van een wijzigingsverzoek werd toegevoegd "*met aan nadere omschrijving van potentiële milieueffecten*" om vervolgens te stellen dat op "*basis van de kenmerken van het project, de omgeving en de analyse van de effecten van de aanvraag op de omgeving (...) er geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten (zijn)*".

3.

De vraag, zoals in het middel van de verzoekende partijen wordt aangevoerd, is of een aan de aanvraag verplicht toe te voegen project-MER-screeningsnota, bij aanvang aan de aanvraag moet worden toegevoegd, dan wel in een latere fase door middel van een wijzigingsverzoek kan worden ingediend.

Artikel 13 van het Omgevingsvergunningsdecreet bepaalt het volgende:

"Als de bevoegde overheid, vermeld in artikel 15 of artikel 52, vaststelt dat een onregelmatigheid die kan leiden tot een vernietiging van de beslissing, is begaan, kan ze de onregelmatigheid herstellen.

De bevoegde overheid kan in voorkomend geval:

- 1° een nieuw openbaar onderzoek organiseren;*
- 2° het advies van de omgevingsvergunningscommissie, vermeld in artikel 16, § 1, of de adviezen, vermeld in artikel 24, artikel 42 of artikel 59, alsnog, dan wel een tweede keer inwinnen."*

In de memorie van toelichting bij het Ontwerp van decreet betreffende de omgevingsvergunning wordt bij deze bepaling onder meer het volgende toegelicht (Memorie van Toelichting, *Parl.St. VI. Parl. 2013-14, nr. 2334/1*)

“... ”

De bevoegde overheid krijgt, zowel in eerste aanleg als in beroep, de mogelijkheid om te verhelpen aan een onregelmatigheid die zich tijdens de procedure heeft voorgedaan, bijvoorbeeld in verband met het openbaar onderzoek of de in te winnen adviezen of ook nog het gebrek aan project-m.e.r.-screeningsnota bij de vergunningsaanvraag.

“... ”

Volgens de toelichting kan de zogenaamde administratieve lus ook toegepast worden om aan een “gebrek aan” project-MER-screeningsnota te verhelpen, hetgeen volgens die toelichting kan in eerste aanleg en in beroep.

Deze toelichting lijkt echter niet te kunnen ingepast worden in overige bepalingen van het Omgevingsvergunningsdecreet, in de bepalingen van het DABM en van het project-MER-besluit, zoals hierna zal blijken.

4.

Voor het aangevraagde werd de vereenvoudigde vergunningsprocedure (Afdeling 3 van Hoofdstuk 2 van het Omgevingsvergunningsdecreet) toegepast. Onderafdeling 1 “*Ontvankelijkheids- en volledigheidsonderzoek*” bevat onder meer de volgende bepalingen:

Artikel 38:

“De bevoegde overheid, vermeld in artikel 15, of de gemeentelijke, provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar onderzoekt de vergunningsaanvraag op haar ontvankelijkheid en volledigheid.

Als de vergunningsaanvraag onvolledig is, kan de bevoegde overheid, de gemeentelijke, provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar of de door hem gemachtigde de vergunningsaanvrager per beveiligde zending vragen om de ontbrekende gegevens of documenten aan de aanvraag toe te voegen en de termijn bepalen waarbinnen dit moet gebeuren.”

Artikel 39:

“Als met toepassing van artikel 4.3.3, § 2, van het DABM bij de vergunningsaanvraag een project-m.e.r.-screeningsnota is gevoegd, onderzoekt de bevoegde overheid, vermeld in artikel 15, of de gemeentelijke, provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar die nota en beslist of er over het project een milieueffectrapport moet worden opgesteld.

Als de aanvraag door de bevoegde overheid zelf wordt ingediend, dan verricht de gemeentelijke, provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar de in het eerste lid vermelde taken.

Artikel 40:

“Het resultaat van het onderzoek, vermeld in artikel 38 en 39, wordt bij beveiligde zending aan de aanvrager meegedeeld binnen een termijn van dertig dagen vanaf de dag na de

datum waarop de vergunningsaanvraag is ingediend hetzij na de ontvangst van de ontbrekende gegevens of documenten.

De beslissing dat er voor het project een milieueffectrapport moet worden opgesteld, heeft van rechtswege de onvolledigheid van de vergunningsaanvraag en de stopzetting van de vergunningsprocedure tot gevolg.

Als het resultaat van het onderzoek, vermeld in artikel 39, niet binnen de termijn, vermeld in het eerste lid, aan de indiener van de vergunningsaanvraag is verzonden, doet de bevoegde vergunningverlenende overheid binnen een termijn van negentig dagen vanaf de dag na de datum waarop de vergunningsaanvraag is ingediend hetzij na de ontvangst van de ontbrekende gegevens of documenten uitdrukkelijk uitspraak of er een milieueffectrapport moet worden opgesteld. Als zij beslist dat er een milieueffectrapport moet worden opgesteld verklaart zij de vergunningsaanvraag onvolledig en zonder voorwerp en wordt de procedure stopgezet.

Tegen de beslissing dat er een milieueffectrapport moet worden opgesteld, de vergunningsaanvraag onvolledig en zonder voorwerp is en tegen de stopzetting van de procedure kan geen administratief beroep als vermeld in hoofdstuk 3 worden ingesteld.

Als de bevoegde overheid, vermeld in artikel 15, of de gemeentelijke, provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar, beslist dat er een milieueffectrapport over het project moet worden opgesteld, kan de aanvrager een gemotiveerd verzoek tot ontheffing van de rapportageverplichting indienen bij de afdeling, bevoegd voor milieueffectrapportage overeenkomstig de procedure, vermeld in artikel 4.3.3, § 3 tot en met § 9, van het DABM. De beslissing van de afdeling, bevoegd voor milieueffectrapportage, vermeld in artikel 4.3.3, § 6, van hetzelfde decreet, is bindend voor de bevoegde overheid, vermeld in artikel 15, of de gemeentelijke, provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar.”

In deze bepalingen wordt de bevoegdheid om te oordelen over de volledigheid en de ontvankelijkheid van de aanvraag en de beslissing of er een milieueffectenrapport moet opgesteld worden, uitdrukkelijk toegewezen aan de bevoegde overheid in eerste administratieve aanleg. In het geval er beslist wordt dat er een milieueffectenrapport moet opgesteld worden, heeft dit de stopzetting van de vergunningsprocedure tot gevolg, waartegen geen administratief beroep kan worden ingesteld.

Ook in het DABM wordt de bevoegdheid om te beslissen over de project-MER-screeningsnota toebedeeld aan de overheid die beslist over de ontvankelijkheid van de aanvraag, waarbij er wordt aan toegevoegd dat die overheid die beslissing neemt op het ogenblik van en als onderdeel van de beslissing over de ontvankelijkheid en volledigheid van de vergunningsaanvraag. Artikel 4.3.3, § 2 van dit decreet bepaalt immers:

“In de gevallen, vermeld in artikel 4.3.2, § 2bis en § 3bis, waarvoor een project-m.e.r.-screeningsnota werd opgesteld, neemt de overheid die beslist over de ontvankelijkheid en volledigheid van de vergunningsaanvraag, een beslissing of er een project-MER moet worden opgesteld. Zij doet dat op het ogenblik van en als onderdeel van de beslissing over de ontvankelijkheid en volledigheid van de vergunningsaanvraag. De beslissing dat al dan niet een project-MER moet worden opgesteld, wordt openbaar gemaakt door de vergunningverlenende overheid. De Vlaamse Regering kan verder inzake de project-m.e.r.-screening nadere regels vaststellen en kan de vorm en de inhoudelijke elementen van de project-m.e.r.-screeningsnota bepalen.”

In uitvoering daarvan bepaalt artikel 2, §§6 en 7 van het project-MER-besluit:

“§ 6

Voor de categorieën van projecten, vermeld in bijlage III bij dit besluit, kan de initiatiefnemer een project-m.e.r.-screeningsnota indienen bij de overheid die beslist over de ontvankelijkheid en volledigheid van de vergunningsaanvraag.

De Vlaamse minister, bevoegd voor het leefmilieu en het waterbeleid, kan een modelformulier vaststellen voor de opmaak van de project-m.e.r.-screeningsnota, vermeld in het eerste lid. In dat modelformulier worden alle gegevens opgevraagd over de kenmerken van het voorgenomen project, de locatie van het project, de gebieden waarop het project van invloed kan zijn en de kenmerken van de mogelijke milieueffecten, die nodig zijn om te besluiten of er aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn van een voorgenomen project.

§ 7

De overheid die beslist over de ontvankelijkheid en volledigheid van de vergunningsaanvraag beslist geval per geval over die project-m.e.r.-screeningsnota's. Ze beslist op basis van de selectiecriteria, vermeld in bijlage II van het decreet.”

Er kan niet worden ingezien hoe het herstellen van een gebrek aan een screeningsnota in administratief beroep, te verzoenen valt met de uitdrukkelijke bevoegdheid van de overheid in eerste administratieve aanleg zoals vermeld in de bepalingen die hiervoor zijn aangehaald. Bovendien moet de bevoegde overheid in eerste administratieve aanleg, volgens deze bepalingen, uitspraak doen over de project-MER-screeningsnota *“op het ogenblik van en als onderdeel van de beslissing over de ontvankelijkheid en volledigheid van de vergunningsaanvraag”*. Volgens artikel 40 Omgevingsvergunningsdecreet moet deze beslissing in beginsel genomen worden binnen een termijn van dertig dagen vanaf de dag na de datum waarop de vergunningsaanvraag is ingediend, hetzij na de ontvangst van de ontbrekende gegevens of documenten. Deze vereiste lijkt op zijn beurt niet verzoenbaar met het indienen van een *“aangepaste”* project-MER-screeningsnota door de tussenkomende partij door middel van een wijzigingsaanvraag enkele dagen voor het einde van de beslissingstermijn en nadat in het omgevingsloket is aangegeven dat er al een beslissing is genomen over de ontvankelijkheid en de volledigheid van de aanvraag. Het gegeven dat het college van burgemeester en schepenen in de onderliggende zaak alsnog een MER-paragraaf heeft opgenomen in zijn beslissing, doet geen afbreuk aan de voorgaande conclusie.

5.

Het eerste middelonderdeel is ernstig.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de bv GOETHALS PROMOTOR is ontvankelijk voor wat de behandeling van de vordering tot schorsing betreft.
2. De Raad beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de verwerende partij van 7 mei 2020, waarbij aan de tussenkomende partij een omgevingsvergunning verleend wordt voor het bouwen van zes meergezinswoningen met elk vijf appartementen op het perceel gelegen te 9250 Waasmunster, Frank Baurstraat 10, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie C, nummer 1616M.
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken in zitting van 12 november 2020 door de vierde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Chana GIELEN

Nathalie DE CLERCQ